

i Retning af, hvad Mindretallet forlanger, noget hen derimod, hvis man ikke vil gaa fuldt saa vidt. Men dertil er dog at sige, at naar først en Lov som denne er vedtaget, vil det senere blive meget vanskeligt at komme med større Fordringer; thi saa vil det ganske sikkert baade fra Regeringens og Landstingets Side blive betragtet som en Sag, der en Gang for alle er afgjort og opgjort, og som man ikke mere kan røre ved; saa vilde det sikkert lyde, hvad jeg for Resten forstod paa den højtærede Indenrigsministers Udtalelse; Vi gav Tiendeherne en saa udmærket og glimrende Tiendeafløsningslov som den i 1894. I have ikke villet bruge den; det er Eders Fejl, det skal Statskassen ikke undgælde for; gaa I hjem igen og brug den Lov, som Eders egne kaarede Repræsentanter paa Eders Vegne have været tilfredse med at kunne faa. Saaledes vil Svaret blive, hvis man rejser Spørgsmaalet paa ny.

Inden jeg gaar over til min ærede Ven for Odense Amts 3dje Valgkreds (Berntsen), maa jeg maasse bemærke, hvad jeg for glemte at sige, at Vædringsforslaget under Nr. 23 til § 10 frafaldes, idet det hidrører fra en Tid, da der stod to Vædringsforslag imod hinanden, et Flertals- og et Mindretalsforslag; det er en Fejltagelse, at det er bleven staaende, det frafaldes altsaa.

Formanden (Højsbrø): Vædringsforslaget under Nr. 23 er altsaa taget tilbage. Er der nogen, der optager det? (Ophold). Det er saaledes bortfaldet.

Alberti: Det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds bebrejdede mig, at jeg drog et skarpt Skel mellem mig og mine Venner og ham og hans Venner. Der har det ærede Medlem fuldstændig misforstaaet mig og været lidt for sensibel. Naar jeg talte om Ordføreren og hans Venner, mente jeg dermed at drage et Skel imellem de Medlemmer af Flertallet, som hørte til Venstre, og de Medlemmer af Flertallet, som hørte til Højre. Jeg vil ikke sige, at de sidste just ere den ærede Ordførers Venner, men jeg vil heller ikke sige, at de ere hans Bekendener. Jeg vil nødig saare eller støde den ærede Ordfører, thi vi ere jo Venner. Hvis jeg havde ment

Udtrykket: Den ærede Ordfører og hans Venner, som sigtende til hele Flertallet, saa vilde det ogsaa blive meningsløst; thi det kunde aldrig falde mig ind at ville bebrejde Højremænd, at de holde paa det Princip, at man skal spare Statskassen for Udgiften til Hjælp til Tiendeherne; det er jo Højres gamle Princip, og det vilde være ganske urimeligt at bebrejde dem, at de holde fast paa det. Det er den ærede Ordfører og hans Venner — jeg ved ikke, hvor mange det er, det bliver vel ikke saa faa, desværre — som jeg sigter til, naar jeg taler saaledes. Den ærede Ordfører sagde — ja jeg er ikke sikker paa, om det var den ærede Ordfører eller det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bojssen), men det blev jagt — at Folketingets gamle Standpunkt var slet ikke det, Mindretallets Forslag gik ud paa. Ja, naturligvis er der Forskelligheder; der er altid Forskellighed i de Former, hvorunder en Opfattelse bliver udtrykt; men deri er der Lighed, og deri staar Mindretallets Forslag paa Folketingets gamle Standpunkt, at Forslaget hjemler en Ret for Tiendeherne til at faa Tienden afløst, og til at faa den afløst paa en saadan Maade, at de kunne være tjente dermed. Anderledes udtalte jeg mig, saavidt jeg mindes, ikke heller, da jeg før havde Ordet og sagde, at Mindretallets Forslag hvilede paa Folketingets gamle Standpunkt. Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds, var det vist, eller maasse var det den ærede Ordfører, der udtalte, at Folketinget aldrig havde forlangt Bidrag af Statskassen. Det er vist en Fejltagelse. Jeg skulde tage meget fejl, om ikke et Forslag, som blev indbragt i Samlingen 1879—80 af det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (H. Holm) og flere om Præstetiendens Afløsning, i alt Fald saaledes som det forelaa ifølge Udvalgets Betænkning, gik ud fra at Præstetienden skulde afløses med en konstant Udbetaling af 18 Gange Præstetiendes Værd, og det maa man dog vel sige er et Forlangende om Bidrag fra Statskassens Side, ganske vist ikke om noget konstant Bidrag, men dog et Forlangende om, at Statskassen skulde slaa væsentlig af paa sine Krav, sætte sine Krav paa Præstetienden ned til saadan noget som $\frac{1}{4}$ — det kommer dog i den sidste Ende